

uitspraak

RECHTBANK LEEUWARDEN

Sector bestuursrecht, meervoudige kamer

Procedurenummers: AWB 09/1686 IB/PVV, 09/1687 IB/PVV en 09/1688 IB/PVV

Uitspraakdatum: 20 november 2010

Uitspraak ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)

in de gedingen tussen

X wonende te Z eiser,

en

de inspecteur van de Belastingdienst Y, verweerder.

I PROCESVERLOOP

1.1. Verweerder heeft aan eiser de volgende (navorderings-)aanslagen opgelegd.

- over 2003 een navorderingsaanslag inkomstenbelasting/premie volksverzekeringen (IB/PVV) naar een belastbaar inkomen uit werk en woning van € 80.046 en naar een belastbaar inkomen uit sparen en beleggen van € 1.461 (hierna: de aanslag 2003);
- over 2004 een aanslag IB/PVV naar een belastbaar inkomen uit werk en woning van € 74.203 en naar een belastbaar inkomen uit sparen en beleggen van € 1.419 (hierna: de aanslag 2004);
- over 2005 een aanslag IB/PVV naar een belastbaar inkomen uit werk en woning van € 99.355 en naar een belastbaar inkomen uit sparen en beleggen van € 2.192 (hierna: de aanslag 2005).

Tevens heeft verweerder bij de aanslag over 2003 bij beschikking een vergrijpboete vastgesteld van € 4.759.

1.2. Verweerder heeft bij uitspraken op bezwaar van 12 juni 2009 (2004) en van 26 juni 2009 (2003 en 2005) de aanslag 2004 gehandhaafd, de aanslag 2003 verminderd tot één naar een belastbaar inkomen uit werk en woning van € 78.439 en de aanslag 2005 verminderd tot één naar een belastbaar inkomen uit werk en woning

van € 97.581. Hierbij zijn de belastbare inkomens uit sparen en beleggen ongewijzigd gebleven en is ook de boete niet gewijzigd.

1.3. Eiser heeft tegen de uitspraken op bezwaar bij brieven van 21 juli 2009, ontvangen bij de rechtbank op 22 juli 2009, beroep ingesteld.

1.4. Verweerder heeft de op de zaak betrekking hebbende stukken overgelegd en een verweerschrift ingediend.

1.5. Eiser heeft voor de zitting nadere stukken ingediend. Deze stukken zijn in afschrift verstrekt aan verweerder.

1.6. Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 7 september 2010 te Leeuwarden. Eiser is daar in persoon verschenen, bijgestaan door mr. W. Namens verweerder is verschenen mr. V.

Feiten

Op grond van de stukken van het geding en het verhandelde ter zitting staat het volgende vast:

1.7. Eiser drijft in Z in een aaneengesloten pand in de vorm van een eenmanszaak een tweetal ondernemingen:

1. U (autoschadeherstelbedrijf);
2. Café/snackbar

1.8. Op 24 oktober 2007 heeft verweerder aangekondigd bij eiser een boekenonderzoek in te stellen (hierna: het boekenonderzoek). Het boekenonderzoek is gestart op 8 november 2007 en betrof de aanvaardbaarheid van de aangiften:

- Inkomstenbelasting en premie volksverzekeringen 2003 tot en met 2005;
- Omzetbelasting over het tijdvak 1 januari 2003 tot en met 31 december 2005;
- Loonbelasting over het tijdvak 1 januari 2003 tot en met 31 december 2005.

Het rapport met de bevindingen van het boekenonderzoek (hierna: het controlerapport) is gedagtekend 17 maart 2008.

1.9. Volgens het controlerapport bestaat de ondernemingsactiviteit van Café/snackbar (hierna: de onderneming) uit de exploitatie van een café/cafetaria/petit-restaurant, waarbij tevens de mogelijkheid bestaat tot het laten verzorgen van een koud of warm buffet, verjaardagsfeestjes en dergelijke.

1.10. Tot 1 januari 2005 was eiser zelf dagelijks in de onderneming werkzaam. Met ingang van 1 januari 2005 is de zoon van eiser (hierna: de zoon) bij eiser in loondienst en verzorgt hij de dagelijkse gang van zaken in de onderneming. De zoon verzorgt sindsdien tevens de dagelijkse administratie van de onderneming.

1.11. In het controlerapport is over de administratie en de kasverantwoording onder meer het volgende vermeld.

"6.3. Administratie

De zoon verzorgt de dagelijkse administratie van de onderneming. Deze door hem verzorgde administratie bestaat in wezen enkel uit het verzamelen van de wekelijkse kasafslagen, bankafschriften en nota's van betaalde inkopen en kosten. Achteraf wordt door de adviseur zowel het kasboek als het grootboek en de kolommenbalans samengesteld.

Tijdens het boekenonderzoek had ik de beschikking over de uitwerkingen van de adviseur, de bank- en giroafschriften, de nota's en facturen van via de bank en giro betaalde inkopen en kosten, z-afslagen van de kassa, bonnetjes en facturen van contant betaalde inkopen en kosten, afschriften van de privé-bankrekeningen en kascontroleerrollen over een gedeelte van het jaar 2005. De prijslijsten van de gecontroleerde jaren zijn niet bewaard gebleven. Wel heb ik een lijst van de in 2006 gehanteerde prijzen ontvangen. Volgens [de zoon] zouden de prijzen in 2005 lager zijn geweest. Dit heb ik aan de hand van de prijzen welke op de overgelegde kascontroleerrollen van 2005 zijn vermeld nagegaan. Hierbij bleek mij dat voor de snackbar nauwelijks verschil in prijzen voorkomt. Ook in het café zijn de prijzen in 2005 gelijk aan de in 2006 gehanteerde prijzen, met uitzondering van de prijs voor frisdranken. Deze is in 2005 € 0,10 lager.

(...)

6.3.2. Niet voldoen aan de bewaarplicht (artikel 52, lid Algemene wet inzake rijksbelastingen)

De belastingplichtige heeft niet voldaan aan de bewaarplicht. De volgende onderdelen van de administratie zijn niet bewaard:

- In elk van de in de controle betrokken jaren ontbreken enkele z-afslagen;
- De kascontroleerrollen zijn slechts over het tijdvak 6 augustus 2005 t/m 31 december 2005 aanwezig;
- De prijslijsten welke betrekking hebben op de in de gecontroleerde jaren gehanteerde prijzen zijn niet bewaard;
- Afspraken voor partijtjes e.d. werden genoteerd op losse blaadjes. Ook deze zijn niet meer aanwezig.

(...)

8.1.1. Kasverantwoording

In het café is een kassa (...) in gebruik. Splitsing van de snackomzet vindt plaats op artikelniveau. De caféomzet wordt gesplitst in bier, fris en gedestilleerd.

De omzet van de snackbar wordt direct op de kassa aangeslagen. De omzet van het cafédeel wordt geturfd in een schrijfblok en achteraf op de kassa aangeslagen. Splitsing van dit deel in omzet verlaagd tarief en omzet algemeen tarief voor de omzetbelasting vindt achteraf plaats door [de zoon]. Eens per week wordt een Z-afslag geproduceerd. De kas wordt zowel door [de zoon] als de overige in de snackbar aanwezige personeelsleden bediend.

In het bedrijf is geen pinautomaat aanwezig.

De belastingplichtige houdt van de contante ontvangsten in [de onderneming] geen kasadministratie bij. Door de adviseur wordt achteraf een kasopstelling gemaakt aan de hand van de door belastingplichtige aangeleverde z-afslagen van de kassa en de nota's van de contante uitgaven. Het saldo van het op de balansen per 31 december van de onderzochte jaren opgenomen kasgeld is het saldo dat volgens deze opstelling aanwezig zou moeten zijn. Daar echter in elk van de gecontroleerde jaren enkele z-afslagen (en daarmee de gerealiseerde omzet over enkele weken) ontbreken, kan dit saldo niet het werkelijk aanwezige kasgeld betreffen maar is dit slechts een administratief saldo.

De volgende kasbescheiden ontbreken: in elk van de in de controle betrokken jaren ontbreken enkele z-afslagen. Tevens zijn de kassa-controlerollen slechts over het tijdvak 6 augustus 2005 t/m 31 december 2005 aanwezig. Een deugdelijke kascontrole (o.a. geen saldocontrole) ontbreekt. Uit geen van de bescheiden blijkt dat regelmatig de kas werd opgemaakt en dat saldocontrole, waarbij kasverschillen werden genoteerd, plaatsvond.

(...) Tijdens het doornemen van de z-afslagen bleek dat de totale omzet volgens de z-afslagen telkens hoger was dan het totaal van de op deze aanslagen uitgesplitste omzet belast met 19% omzetbelasting, 6% omzetbelasting en 0% omzetbelasting. Deze verschillen varieerden van enkele euro's tot ongeveer 20 per week. De oorzaak hiervan zal zijn dat er artikelen zijn verkocht die niet zijn gekoppeld aan een omzetgroep en derhalve niet in het zgn. groepenrapport worden opgenomen. Het verschil op jaarbasis is weliswaar niet erg groot, maar geeft wel aan dat de kassa blijkbaar niet geheel juist is geprogrammeerd en daardoor de omzet niet geheel is verantwoord. Tevens blijkt hieruit dat de kasadministratie niet volledig, sluitend en juist is.

8.1.2 Vermogensvergelijking

Over het jaar 2005 heb ik aan de hand van de administratie en de overgelegde bescheiden een vermogensvergelijking opgesteld. (...) De uitkomst van de privé-vermogensvergelijking leidt tot een negatief netto-privé van € 2.417."

1.12. Verweerder heeft een berekening gemaakt van de brutowinstpercentages die eiser over de in geschil zijnde jaren zou hebben gerealiseerd. Daarbij heeft verweerder het ontbreken van een aantal zogenoemde z-afslagen (kassa-afslagen over een periode van een week) verdisconteerd in een hogere aangenomen omzet. Daarvan uitgaande heeft verweerder de gerealiseerde brutowinstpercentages als volgt berekend.

	2003	2004	2005
6% goederen	101%	102%	67%
19% goederen	138%	94%	73%

1.13. Verweerder heeft voor de onderhavige jaren eveneens een brutowinstberekening gemaakt aan de hand van de prijslijsten. Daarvan uitgaande heeft verweerder de gerealiseerde brutowinstpercentages als volgt berekend.

	2003	2004	2005
verkoop dranken	205,9%	198,2%	198,2%
verkoop snacks	345,2%	313,3%	322,2%

1.14. Naar aanleiding van de bevindingen van het boekenonderzoek heeft verweerder de (kas)administratie van de onderneming verworpen. Vervolgens heeft verweerder aan de hand van de berekende theoretische omzet en brutowinstpercentages berekend dat voor de bewuste jaren omzetcorrecties moeten worden toegepast van in totaal € 34.639 (2003), € 55.348 (2004) en € 85.174 (2005). Verweerder heeft deze correcties en enkele kleinere wijzigingen als volgt in de uiteindelijk vastgestelde belastbare inkomens uit werk en woning verwerkt.

over 2003

Bij primitieve aanslagregeling vastgesteld

belastbaar inkomen uit werk en woning € 41.993

Meer omzet 6% goederen € 34.639

Minder zelfstandigenaftrek € 1.807

Totaal correcties € 36.446

Uiteindelijk vastgesteld belastbaar inkomen uit werk en woning € 78.439

over 2004

Aangegeven belastbaar inkomen uit werk en woning		€ 31.920
Meer omzet 6% goederen	€ 42.514	
Meer omzet 19% goederen	€ 12.834	
Minder zelfstandigenaftrek	<u>€ 1.851</u>	
Totaal correcties		<u>€ 57.199</u>
Genoten inkomen werk en woning		€ 89.119
Bij aanslag vastgesteld belastbaar inkomen uit werk en woning		€ 74.203

over 2005

Aangegeven belastbaar inkomen uit werk en woning		€ 5.800
Loon huishoudster privé	€ 1.973	
Meer omzet 6% goederen	€ 67.755	
Meer omzet 19% goederen	€ 17.419	
Minder zelfstandigenaftrek	€ 4.318 -/-	
Af: meer kosten ivm berekening OB	<u>€ 1.220</u>	
Totaal correcties		€ 90.245
Correctie buitengewone uitgaven		<u>€ 1.536</u>
Uiteindelijk vastgesteld belastbaar inkomen uit werk en woning		€ 97.581

Geschil

1.15. In geschil is of verweerder de in de vastgestelde belastbare inkomens uit werk en woning 2003, 2004 en 2005 begrepen correcties, met name de omzetcorrecties, terecht en tot de juiste bedragen heeft aangebracht. Daarbij is mede in geschil of sprake is van omkering en verzwaring van de bewijslast. Tevens is in geschil of de vergrijpboete (jaar 2003) terecht is opgelegd.

1.16. Eiser stelt zich op het standpunt dat verweerder de (kas)administratie ten onrechte heeft verworpen en de winstcorrecties ten onrechte heeft aangebracht en concludeert tot gegrondverklaring van de beroepen, vernietiging van de uitspraken op bezwaar, vernietiging van aanslag 2003 en de daarbij gegeven boetebeschikking en

tot vermindering van de aanslagen 2004 en 2005 met inachtneming van de in de aangiften opgenomen winsten.

1.17. Verweerder stelt zich op het standpunt dat de winstcorrecties niet te hoog zijn. Volgens verweerder dient de bewijslast te worden omgekeerd en verzwaard omdat eiser niet heeft voldaan aan zijn administratie- en bewaarplicht. Verweerder concludeert tot ongegrondverklaring van de beroepen. Voorts stelt verweerder zich op het standpunt dat voor het jaar 2003 terecht een vergrijpboete is opgelegd.

II OVERWEGINGEN

De bewijslastverdeling

2.1. Ingevolge artikel 52, eerste lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (hierna: AWR) zijn administratieplichtigen gehouden van hun vermogenstoestand en van alles betreffende hun bedrijf, zelfstandig beroep of werkzaamheid naar de eisen van dat bedrijf, dat zelfstandig beroep of die werkzaamheid op zodanige wijze een administratie te voeren en de daartoe behorende boeken, bescheiden en andere gegevensdragers op zodanige wijze te bewaren, dat te allen tijde hun rechten en verplichtingen alsmede de voor de heffing van belasting overigens van belang zijnde gegevens hieruit duidelijk blijken. Ingevolge artikel 27e, letter b, van de AWR verklaart de rechtbank het beroep ongegrond indien niet volledig is voldaan aan de verplichtingen ingevolge artikel 52 van de AWR, tenzij is gebleken dat en in hoeverre de uitspraak op het bezwaar onjuist is.

2.2. In de hoofdstukken 6 en 8 van het controlerapport is een aantal bevindingen vermeld (zoals weergegeven onder 1.11) op grond waarvan verweerder het standpunt inneemt dat eiser niet heeft voldaan aan de in artikel 52 van de AWR vermelde verplichtingen. Na beoordeling van deze bevindingen en hetgeen verweerder in aanvulling daarop heeft aangevoerd enerzijds en hetgeen eiser daartegenover heeft aangevoerd anderzijds, is de rechtbank met verweerder van oordeel dat de wijze waarop eiser zijn administratie heeft gevoerd onvoldoende deugdelijk is, dat de administratie bovendien de nodige fouten bevat en dat eiser niet heeft voldaan aan de

bewaarplicht, zodat eiser niet heeft voldaan aan de verplichtingen ingevolge artikel 52 van de AWR.

2.3. Daarbij overweegt de rechtbank dat eiser geen deugdelijke kasadministratie heeft gevoerd. Eiser heeft zijn stelling dat de ontbrekende kassarollen verloren zijn gegaan door wateroverlast, naar het oordeel van de rechtbank niet aannemelijk gemaakt. De enkele stelling van eiser dat dit zo is, acht de rechtbank daartoe onvoldoende, ook gezien in samenhang met de overgelegde factuur van bouwbedrijf T BV van 18 december 2005, die volgens eiser betrekking heeft op een dakreparatie. Zonder nadere bewijsvoering, die hier ontbreekt, acht de rechtbank het feit dat omstreeks eind 2005 een reparatie aan het dak is uitgevoerd onvoldoende om eisers stelling dat in de kelder van het gebouw sprake is geweest van een dermate ernstige wateroverlast dat de ontbrekende kassarollen die daar opgeslagen zouden zijn geweest verloren zijn gegaan, aannemelijk te achten. De rechtbank volgt eiser dan ook niet in zijn standpunt dat ten aanzien van het niet kunnen overleggen van de ontbrekende kassarollen sprake is van overmacht.

Voorts is de rechtbank van oordeel dat eiser zijn ter zitting ingenomen stelling dat de omzet niet aan de hand van de wekelijkse zogenoemde z-afslagen maar aan de hand van een jaarafslag wordt berekend, niet aannemelijk heeft gemaakt. De rechtbank volgt eiser daarom niet in zijn standpunt dat het niet beschikbaar hebben van alle op de bewuste periode betrekking hebbende zogenoemde z-afslagen niet van noemenswaardig belang is bij de beoordeling van (de volledigheid van) de administratie.

2.4. Uit het vorenoverwogene volgt dat de rechtbank de beroepen tegen de aanslagen ongegrond dient te verklaren, tenzij eiser doet blijken - dat wil zeggen: overtuigend aantoonbaar - dat en in hoeverre de uitspraken op bezwaar onjuist zijn. Naar het oordeel van de rechtbank is eiser hier, met al hetgeen hij in de van hem afkomstige stukken en ter zitting heeft aangevoerd, niet in geslaagd.

De redelijkheidstoets

2.5. Het vorenstaande heeft tot gevolg dat de rechtbank zal toetsen of de aanslagen berusten op een redelijke schatting van verweerder (vergelijk Hoge Raad 28 maart 2003, nr. 38.039, LJN: AF6486, BNB 2003/203).

2.6. De rechtbank stelt hierbij voorop dat verweerder met al hetgeen hij heeft aangevoerd en overgelegd - met name het controlerapport en de daarin weergegeven bevindingen - de rechtbank ervan heeft overtuigd dat over de jaren 2003, 2004 en 2005 omzetcorrecties op zich gerechtvaardigd zijn. Zo acht de rechtbank bijvoorbeeld de aan de hand van eisers administratie berekende brutowinstpercentages onaannemelijk laag, zeker indien deze worden afgezet tegen de aan de hand van eisers prijslijst voor 2005 berekende brutowinstpercentages voor dranken en snacks. Dit geldt zowel voor de omzet van het cafégedeelte als voor de omzet van de snackbar. De verklaringen die eiser heeft gegeven voor de lage brutowinstpercentages, daaronder begrepen de aanzienlijke hoeveelheid gratis weggegeven drank en de omvang van de porties patat, vindt de rechtbank, zonder nadere - ontbrekende - onderbouwing met bewijsmiddelen, niet aannemelijk en derhalve onvoldoende om tot de conclusie te komen dat verweerder in redelijkheid geen omzetcorrecties heeft kunnen aanbrengen.

2.7.1. De invloed van het - naar eiser onweersproken heeft gesteld - verregende 'Volksfeest' in 2005 is onvoldoende duidelijk geworden. Eiser heeft over dit feest en de gevolgen daarvan voor de onderneming een aantal feiten en omstandigheden gesteld, maar heeft daarvan tegenover de weerspreking door verweerder geen, althans geen overtuigende, bewijsmiddelen overgelegd. Zo heeft eiser gesteld dat in de aanloop naar het feest een aanzienlijke hoeveelheid fusten bier is weggegeven dan wel tegen een te lage prijs is verkocht, maar hij heeft hiervoor geen bewijs aangedragen. Ook zijn, naar verweerder heeft opgemerkt en eiser niet heeft weersproken, de in de verschillende van eiser afkomstige stukken genoemde hoeveelheden niet consistent. Ook voor de overige door eiser gestelde omstandigheden die zijn brutomarge voor 2005 nadelig zouden hebben beïnvloed, zoals de door wateroverlast verloren inhoud van twee diepvrieskisten, heeft hij

tegenover de betwisting daarvan door verweerder geen overtuigende bewijsmiddelen aangevoerd.

2.7.2. Eisers - pas ter zitting ingenomen - stelling dat de lange bierleiding in zijn café leidt tot een bovengemiddeld tapverlies, acht de rechtbank op zich niet onaannemelijk maar eiser heeft deze stelling niet voldoende gekwantificeerd waardoor de rechtbank geen concrete conclusie kan trekken die voor de beoordeling van de redelijkheid van de omzetcorrecties van belang zijn.

2.7.3. Partijen hebben zich in de onderhavige procedures (inhoudelijk) grotendeels beperkt tot een discussie over het jaar 2005. Voor de jaren 2003 en 2004 ontbreken nog meer gegevens over de gang van zaken in onderneming. Wel is duidelijk dat die feitelijke situatie in de jaren 2003 en 2004 afwijkt van de situatie in 2005:

zo was 2005, anders dan 2003 en 2004, een jaar waarin het vijfjaarlijkse 'Volksfeest' werd gehouden (met alle gestelde nadelige dan wel voordelige effecten vandien); verder hebben er, naar eiser onweersproken heeft gesteld, in 2004 voorbereidingen voor dat feest plaatsgevonden welke ook op de brutowinstmarge van de onderneming van invloed zijn geweest. Gesteld noch gebleken is dat dit voor 2003 eveneens geldt; daarnaast heeft met ingang van het jaar 2005 eisers zoon de feitelijke leiding over de onderneming overgenomen. Op grond hiervan acht de rechtbank aannemelijk dat de bedrijfsvoering in 2005 verschilt ten opzichte van de jaren 2003 en 2004;

tevens is verweerder bij de theoretische omzetsberekening voor alle drie de jaren uitgegaan van de prijslijst zoals die gold voor 2005, terwijl eiser onweersproken heeft gesteld dat de gehanteerde prijzen in 2003 en 2004 veelal lager waren. Kopieën van de prijslijsten voor 2003 en 2004 zijn echter door geen van de partijen in geding gebracht.

2.7.4. De door verweerder overgelegde voor het jaar 2005 opgestelde vermogensvergelijking omvat een groot aantal benoemde posten en leidt uiteindelijk tot een berekend netto-privé van negatief € 2.417. Daarin is geen rekening gehouden met de door eiser gestelde en door verweerder onvoldoende weersproken bijdrage in het huishouden van zijn zoon van ongeveer € 50 per week. Met inachtneming van deze bijdrage van op jaarbasis 2600 zou het berekende netto-privé niet negatief maar om en nabij nihil bedragen. Voorts heeft verweerder ter zitting desgevraagd bevestigd dat

de onbenoemde privébestedingen stijgen met het bedrag aan de aangebrachte correcties, zodat volgens de schatting van verweerder voor 2005 uiteindelijk een onbenoemde privébesteding zou resulteren van $-/- \text{ € } 2.417 + \text{ € } 2.600 + \text{ € } 85.174 = \text{ € } 85.357$. Verweerder heeft desgevraagd geen verklaring kunnen geven voor een dermate hoog bedrag aan privébestedingen, naast de reeds benoemde posten.

2.7.5. Verweerder heeft ter onderbouwing van zijn schatting alleen voor 2005 een vermogensvergelijking opgesteld, en niet voor 2003 en 2004. Over de (hoogte van de) privébestedingen in de jaren 2003 en 2004 heeft verweerder niets gesteld. Ook eiser heeft daarin geen enkel inzicht gegeven.

2.8.1. De rechtbank overweegt dat de voor 2005 toegepaste correctie, in samenhang bezien met de door verweerder overgelegde vermogensvergelijking voor dat jaar, leidt tot een naar het oordeel van de rechtbank onacceptabel hoog netto-privé. Dit geldt temeer omdat verweerder in zijn vermogensvergelijking reeds een groot aantal privébestedingen heeft verwerkt. Het na verwerking van de omzetcorrectie benoemde en het onbenoemde privé zijn samen dermate hoog dat de rechtbank niet aannemelijk acht dat de door verweerder geschatte winst daadwerkelijk is behaald. Verweerder heeft desgevraagd het hoge berekende netto-privé niet kunnen verklaren.

2.8.2. Nu eiser noch verweerder voor 2003 en 2004 een vermogensvergelijking heeft overgelegd of anderszins voor die jaren inzicht heeft gegeven in het voor die jaren beschikbare netto-privé, houdt de rechtbank het ervoor dat die jaren wat dit betreft vergelijkbaar zijn met 2005. Hierin voelt de rechtbank zich gesterkt door de omstandigheid dat zowel eiser als verweerder slechts voor het jaar 2005 inhoudelijke argumenten hebben aangevoerd en zich op het standpunt stellen dat deze ook voor 2003 en 2004 hebben te gelden. Gelet hierop, in samenhang bezien met het feit dat de omzetcorrecties voor alle drie de jaren berusten op dezelfde uitgangspunten, neemt de rechtbank aan dat de voor 2003 en 2004 toegepaste omzetcorrecties eveneens leiden tot een te hoog netto-privé.

2.8.3. Ten slotte overweegt de rechtbank dat de geschatte omzetcorrecties voor alle drie de jaren leiden tot jaarwinsten die zij, gelet op de aard van de onderneming en de locatie waarop deze wordt gedreven, bezien in samenhang met hetgeen partijen daaromtrent hebben aangevoerd, onaannemelijk hoog acht.

2.9. De rechtbank is van oordeel dat verweerder voor de onderhavige jaren in redelijkheid omzetcorrecties heeft kunnen aanbrengen, maar acht de door verweerder geschatte bedragen op grond van het voorgaande te hoog.

2.10. De rechtbank beschikt, zoals ook blijkt uit hetgeen onder 2.7.1 tot en met 2.7.5 is overwogen, over onvoldoende gegevens om voor de onderhavige jaren een cijfermatige onderbouwing te geven van de aan te brengen omzetcorrecties . De rechtbank stelt daarom, alle omstandigheden van het geval in aanmerking nemend, de omzetcorrecties - en daarmee de winstcorrecties - schattenderwijs vast op € 30.000 per jaar.

2.11. Uitgaande van een omzetcorrectie van € 30.000 per jaar, zal de rechtbank de belastbare inkomens uit werk en woning als volgt vaststellen:

- voor 2003 op € 73.800 (€ 78.439 -/- € 34.639 + € 30.000);
- voor 2004 op € 63.771 (€ 89.119 -/- € 55.348 + € 30.000); en
- voor 2005 op € 42.407 (€ 97.581 -/- € 85.174 + € 30.000).

De vergrijpboete voor het jaar 2003

2.12. Gelet op al hetgeen hiervoor is weergegeven over de administratie van eiser en de wijze waarop hij deze bijhoudt dan wel bij heeft doen houden, in samenhang bezien met de uiteindelijke omzetcorrectie voor 2003 van € 30.000, is de rechtbank van oordeel dat eiser bewust het risico heeft genomen dat de winst tot een te laag bedrag zou worden aangegeven. De rechtbank is dan ook van oordeel dat het aan (voorwaardelijk) opzet van eiser is te wijten dat de primitieve aanslag voor 2003 vastgestelde aanslag naar een te laag belastbaar inkomen uit werk en woning is berekend. De door verweerder opgelegde boete van 50 percent, welke hij heeft gematigd tot 25 percent in verband met samenhang met boetes in de omzetbelasting en loonbelasting, is derhalve in beginsel terecht. Wel heeft verweerder ter zitting

desgevraagd gesteld dat de opgelegde boete kan worden gehalveerd, omdat de grondslag met gebruikmaking van omkering en verzwaring van de bewijslast is vastgesteld. De rechtbank volgt verweerder hierin en vermindert de boete tot 12,5 percent en acht deze vergrijpboete in zoverre passend en geboden. De rechtbank zal de boete tevens verminderen in verband met de verlaging van de boetegrondslag.

2.13. Sinds de aankondiging van de boete in het controlerapport van 17 maart 2008 is tot aan de datum van deze uitspraak twee jaar en negen en een halve maand verstreken. Gelet op het uit het procesdossier blijkende verloop van de aanslagregeling en de bezwaar- en beroepsfase, is de rechtbank van oordeel dat de in artikel 6 EVRM bedoelde redelijke termijn is overschreden. De rechtbank ziet hierin aanleiding de resterende vergrijpboete verder te matigen met 10 percent, derhalve tot 11,25 percent (90 percent van 12,5 percent) van het bedrag van de (verminderde) aanslag 2003.

2.14. Gelet op al hetgeen hiervoor is overwogen, dienen de beroepen gegrond te worden verklaard.

Proceskosten

2.15. De rechtbank vindt aanleiding verweerder te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van de beroepen redelijkerwijs heeft moeten maken. Daarbij stelt de rechtbank voorop dat bij deze zaken sprake is van samenhang als bedoeld in het Besluit proceskosten bestuursrecht (hierna: het Besluit). De kosten zijn op de voet van het Besluit voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vastgesteld op € 689 (1 punt voor het indienen van de beroepschriften, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 322, een wegingsfactor 1 en factor 1 wegens samenhang). Voorts wordt verweerder, eveneens met toepassing van het Besluit, veroordeeld aan eiser zijn reiskosten voor het bijwonen van de zitting te vergoeden tot een bedrag van € 45 (kosten openbaar vervoer, bus en trein klas). Voor een hogere vergoeding ziet de rechtbank geen aanleiding. De rechtbank rekent de proceskostenvergoeding voor een derde van het totaal (afgerond € 229,67) toe aan elk van de onderhavige beroepsprocedures.

III BESLISSING

inzake AWB 09/1686 IB/PVV

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de uitspraak op bezwaar;
- vermindert de navorderingsaanslag 2003 tot een naar een belastbaar inkomen uit werk en woning van € 73.800;
- vermindert de opgelegde vergrijpboete tot 11,25 percent van het bedrag van de aldus verminderde navorderingsaanslag;
- bepaalt dat deze uitspraak in zoverre in de plaats treedt van het vernietigde besluit;
- veroordeelt verweerder de proceskosten tot een bedrag van € 229,67 aan eiser te voldoen;
- gelast dat verweerder het door eiser betaalde griffierecht ten bedrage van € 41 aan hem vergoedt.

inzake AWB 09/16871B/PVV

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de uitspraak op bezwaar;
- vermindert de aanslag 2004 tot een naar een belastbaar inkomen uit werk en woning van 63.771;
- bepaalt dat deze uitspraak in zoverre in de plaats treedt van het vernietigde besluit;
- veroordeelt verweerder de proceskosten tot een bedrag van € 229,67 aan eiser te voldoen.

inzake AWB 09/1688 IB/PVV

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de uitspraak op bezwaar;
- vermindert de aanslag 2005 tot een naar een belastbaar inkomen uit werk en woning van € 42.407;

- bepaalt dat deze uitspraak in zoverre in de plaats treedt van het vernietigde besluit;
- veroordeelt verweerder de proceskosten tot een bedrag van € 229,67 aan eiser te voldoen.

Aldus vastgesteld door mr. J.P.F. Slijpen, mr. G.J. van Leijenhorst en mr. T. van Rij, in tegenwoordigheid van de griffier.

Uitgesproken in het openbaar op 20 november 2010.

RECHTSMIDDEL

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen zes weken na de verzenddatum hoger beroep instellen bij het gerechtshof te Leeuwarden (belastingen), Postbus 1704, 8901 CA Leeuwarden.

Bij het instellen van hoger beroep dient het volgende in acht te worden genomen:

1. - bij het beroepschrift wordt een afschrift van deze uitspraak overgelegd;
2. - het beroepschrift moet ondertekend zijn en ten minste het volgende vermelden:
 - a. de naam en het adres van de indiener;
 - b. een dagtekening;
 - c. een omschrijving van de uitspraak waartegen het hoger beroep is ingesteld;
 - d. de gronden van het hoger beroep.

Afschrift verzonden op: 31 DEC 2010